

РЕШЕНИЕ

№ 898

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01/21/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9003** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, подадена чрез процесуален представител гл. юрк. Е. Т., срещу Решение от 02.03.2021г. на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 13542/2020г, с което е отменено Наказателно постановление № НП-13-508-29/07.04.2020г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на [фирма] са наложени 10 броя имуществени санкции в размер на по 1500 лева за извършени административни нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. В жалбата са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение и при неправилно прилагане на закона. Изложени са твърдения, че в протеклото административно-наказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили пълноценното упражняване на правото на защита на санкционираното лице., както неправилно е приел СРС. Твърди, че фактическото описание на нарушенията е пълно и ясно. Датата на извършване на нарушенията е правилно определена и няма ограничение момента на плащането по фактурата да съвпада с нейното издаване. Касаторът моли да бъде отменено решение и спорът решен по същество, като се потвърди изцяло НП. В съдебно заседание, не се представлява. В постъпила до съда

молба, поддържа жалбата на сочените основания, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- [фирма], чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на Софийски районен съд. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, V – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

По повод извършена проверка от служителите на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, от [фирма] била изисквана документация по приемане и лекуване на множество пациенти, от която било установено, че за посочените в НП пациенти по КП № 218 “Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става”, в ИЗ на пациента била приложена подписана предварителна план сметка, в която са отразени като съдържание административните и финансови услуги. Въз основа на посочените документи контролните органи приели, че лечебното заведение е изисквало и получило без правно основание суми за административни и финансови услуги, с което е нарушило чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. За датата на извършване на нарушението била приета датата на издаване на отделните фактури от лечебното заведение. Във връзка с констатациите при извършената проверка е съставен АУАН № А 13-508-40/22.01.2020 г. срещу [фирма] за извършени от дружеството десет административни нарушения по чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето. Въз основа на съставения АУАН изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ издал наказателно постановление № НП-13-508-40/08.04.2020 г., с което на [фирма] за описаните в АУАН административни нарушения били наложени десет имуществени санкции в размер на по 1500 лева. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на процеса са били допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липсата на конкретно описание на вмененото нарушение, както и не била правилно посочена датата на извършване на нарушението. Решението е правилно.

Правилни са изводите на районния съд за наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочените като нарушени разпоредби на чл.86 ал.1 т.1 33 във вр. чл.81 ал.2 т.4 от 33 са общи и те не съдържат конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена. Тези норми представляват правни принципи, не включват задължения за лечебните заведения, следователно не могат да бъдат нарушени поради своето естество и не могат да породят административно-наказателна отговорност сами по себе си.

В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение по чл. 24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, ако такова е налице, относно допустимите

допълнителни разходи. Правилно от страна на административнонаказващия орган е прието, че разходите за финансови и административни услуги, не следва да се заплащат от пациентите, тъй като същите не попадат в обхвата на допълнителните услуги по чл.24а от Наредбата, същевременно обаче, в издаденото наказателно постановление липсва точно и конкретно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна съдът не може да прецени дали е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Не са спазени изискванията на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществените, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя. Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенният съд да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221 ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат преповтаряни. При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за процесуално представителство, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, V Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.03.2021г. на Софийски районен съд, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 13542/2020г.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на [фирма], представлявано от Ц. Д. Д., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63 ал.5 във вр. ал.3 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: